द्रोणसंस्तवसंयुक्ताः पार्थस्य च महात्मनः। विसृज्यमानेष्वस्त्रेषु ज्वालयत्सु ततस्ततः।
अब्रुवंस्तत्र सिद्धाश्च ऋषयश्च समागताः। नैवेदं मानुषं युद्धं नासुरं न च राक्षसं।
न देवं न च गान्धर्व्वं ब्राह्मं ध्रुवमिदं परं। विचित्रमिदमाश्चर्य्यं न नो दृष्टं न च श्रुतं। ८९९
अतिपाण्डवमाचार्य्यो द्रोणश्चाऽप्यतिपाण्डवं। नानयोरन्तरं द्रष्टुं शक्यमन्येन केनचित्।
यदि रुद्रो द्विधाकृत्य युध्येतात्मानमात्मना। तत्र शक्योपमा कर्त्तुमन्यत्र न तु वर्त्तते।
ज्ञानमेकस्थमाचार्य्ये ज्ञानं योगश्च पाण्डवे। शौर्य्यमेकस्थमाचार्य्ये बलं शौर्य्यञ्च पाण्डवे।
नेमौ शक्यौ महेष्वासौ रणे क्षपयितुं परैः। दह्यमानौ पुनरिमौ हन्येतां सामरं जगत्।
इत्यब्रुवन्महाराज दृष्ट्वा तौ पुरुषर्षभौ। अन्तर्हितानि भूतानि प्रकाशानि च सर्व्वशः। ९२०
ततो द्रोणो ब्राह्ममस्त्रं प्रादुश्चक्रे महामतिः। सन्तापयत्तेन पार्थं भूतान्यन्तर्हितानि च।
ततश्चचाल पृथिवी सपर्व्वतवनद्रुमा। ववौ च विषमो वायुः सागराश्चापि चुक्षुभुः।
ततस्तासां महानासीत् कुरुपाण्डवसैन्ययोः। सर्व्वेषाञ्चैव भूतानामुद्यतेऽस्त्रे महात्मना।
ततः पार्थोऽप्यसम्भ्रान्तस्तदस्त्रं प्रतिजघ्निवान्। ब्रह्मास्त्रेणैव राजेन्द्र ततः सर्व्वमशीशमत्।
यदा न गम्यते पारं तयोरन्यतरस्य वा। तदा सङ्कुलयुद्धेन तद्युद्धं व्याकुलीकृतं। ९२५
नाज्ञायत् ततः किञ्चित् पुनरेव विशाम्पते। प्रवृत्ते तुमुले युद्धे द्रोणपाण्डवयोर्म्मृधे।
शरजालैः समाकीर्णे मेघजालैरिवाम्बरे। न स्म सम्पतते कश्चिदन्तरीक्षचरस्तदा।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि द्रोणवधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे एकोननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्मिंस्तदा वर्त्तमाने नराश्वगजसङ्क्षये। दुःशासनो महाराज धृष्टद्युम्नमयोधयत्।
स तु रुक्मरथासक्तो दुःशासनशरार्द्दितः। अमर्षात्तव पुत्रस्य शरैर्व्याहानवाकिरत्।
क्षणेन स रथस्तस्य सध्वजः सहसारथिः। नादृश्यत महाराज पार्षतस्य शरैश्चितः। ९३०
दुःशासनस्तु राजेन्द्र पाञ्चाल्यस्य महात्मनः। नाशक्नत् प्रमुखे स्थातुं शरजालप्रपीडितः।
स तु दुःशासनं बाणैर्विमुखीकृत्य पार्षतः। किरञ्छरसहस्राणि द्रोणमेवाभ्ययाद्रणे।
प्रत्यपद्यत हार्द्दिक्यः कृतवर्म्मा त्वनन्तरं। सोदर्य्याणां त्रयश्चैव तत्रैनं पर्य्यवारयन्।
तं यमौ पृष्ठतोऽन्वेतां रक्षन्तौ पुरुषर्षभौ। द्रोणायाभिमुखं यान्तं दीप्यमानमिवानलं।
सम्प्रहारमकुर्व्वंस्ते सर्व्वे च सुमहारथाः। अमर्षिताः सत्त्ववन्तः कृत्वा मरणमग्रतः। ९३५
शुद्धात्मानः शुद्धवृत्ता राजन् स्वर्गपुरस्कृताः। आर्य्यं युद्धमकुर्व्वंस्ते परस्परजिगीषवः।
शुक्लाभिजनकर्म्माणो मतिमन्तो जनाधिपाः। धर्म्मयुद्धमयुध्यन्त पश्यन्तो गतिमुत्तमां।
न तत्राभीदधर्म्मिष्ठमशस्त्रं युद्धमेव च। नात्र कर्णी न नालीको न लिप्तो न च वस्तिकः।
न सूचीकपिशो नैव न गवास्थिगजास्थिकः। इषुरासीन्न संश्लिष्टो न पूतिर्न च जिह्मगः।
ऋजून्येव हि शुद्धानि सर्व्वे शस्त्राण्यधारयन्। सुयुद्धेन परान् लोकानीप्सन्तः कीर्त्तिमेव च। ९४०
यदासीत्तुमुलं युद्धं सर्व्वदोषविवर्ज्जितं। चतुर्णां तव योधानां तैस्त्रिभिः पाण्डवैः सह।